

สำเนา

ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๕๘

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมการกงสุล

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๓๐๑/๑๓๙๘๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อขอให้ส่งข้อหารือของกรมการกงสุลในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาในเรื่องการตีความคำว่า “ประชาชน” ตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวว่ามีความหมายรวมถึงชาวต่างชาติด้วยหรือไม่ หากมีความเห็น คำว่า “ประชาชน” หมายความว่ารวมถึงชาวต่างชาติด้วยแล้ว กรมการกงสุลจะขอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อยกเว้นงานที่ให้บริการแก่ชาวต่างประเทศในส่วนกระทรวงการต่างประเทศทั้งหมดและงานให้บริการคนไทยในต่างประเทศให้ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งว่าได้มีหนังสือส่งข้อหารือดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาต่อไปและเร่งรัดให้กรมการกงสุลจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนส่งให้สำนักงาน ก.พ.ร. โดยเร็วต่อไปด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. ว่า โดยที่ข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้หารือไปนั้น ยังมีได้มีการปรึกษาหารือร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหรือยังไม่มีความเห็นที่แตกต่างหรือข้อโต้แย้งในปัญหาข้อกฎหมายจนไม่อาจหาข้อยุติได้แต่อย่างใด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่หารือได้

เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วขอให้ความเห็นเบื้องต้นในประเด็นที่กรมการกงสุลหารือ ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. คำว่า “ประชาชน” ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีความหมายเฉพาะคนไทยหรือรวมชาวต่างชาติด้วย

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด จึงเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ใช้บังคับกับการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้ง ที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใดทุกกรณี ประกอบกับมาตรา ๗ วรรคหนึ่งและมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันกำหนดให้ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งผู้อนุญาต คือ ผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจ

ในการอนุญาต...

ในการอนุญาต ฉะนั้น หากกฎหมายกำหนดให้ผู้ใดมีอำนาจในการอนุญาตผู้นั้นมีหน้าที่ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ได้กำหนดให้ผู้อนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ต้องดำเนินการอีกหลายประการ จึงเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เป็นบทบังคับให้ผู้อนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ กำหนดไว้ จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาว่า “ประชาชน” หมายความว่าเฉพาะคนไทยหรือรวมชาวต่างชาติด้วย เพราะผู้อนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ กำหนดไว้ เมื่อประชาชนมายื่นคำขอตามคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว ผู้อนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ก็ต้องดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ กำหนด ไม่ว่าประชาชนที่มายื่นคำขอจะเป็นประชาชนชาวไทยหรือชาวต่างชาติก็ตาม

๒. หากคำว่า “ประชาชน” ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ ถูกตีความให้หมายความรวมถึงชาวต่างชาติด้วย กรมการกงสุลขอเสนอให้มีการตราเป็นพระราชกฤษฎีกายกเว้นงานที่ให้บริการแก่ชาวต่างประเทศในส่วนของการตรวจการต่างประเทศทั้งหมด และงานให้บริการคนไทยในต่างประเทศให้ไม่อยู่ในข่ายของงานที่ต้องมีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วขอเรียนว่า โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชน ผู้มาติดต่อ โดยการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนในกระบวนการงานต่างๆ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอน และระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอเท่านั้น ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมด้วยว่า “แม้ว่าจะมีการยกเว้นไม่ใช้บังคับแก่หน่วยงานหรือการดำเนินการในบางเรื่องก็ตาม แต่ก็มิได้หมายความว่ากฎหมายห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน แต่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่จะต้องดำเนินการอำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นแก่ผู้มาติดต่อในทุกเรื่องที่สามารถทำได้ โดยคำนึงถึงแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ” ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สำนักงาน ก.พ.ร. จึงไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกรมการกงสุลที่เสนอขอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นมิให้นำพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับกับงานที่ให้บริการชาวต่างประเทศในส่วนของการตรวจการต่างประเทศทั้งหมด และงานให้บริการคนไทยในต่างประเทศให้ไม่อยู่ในข่ายของงานที่ต้องมีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๖

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมการกงสุล

อ้างถึง ภาพถ่ายหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๓๐๑/๑๓๔๘๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๖ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อหารือว่า กระทรวงการต่างประเทศยังมีข้อสงสัยและความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กระทรวงการต่างประเทศจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่า คำต่างประเทศว่า “ประชาชน” ตามกฎหมายฉบับดังกล่าวมีความหมายรวมถึงชาวต่างชาติหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นว่า คำว่า “ประชาชน” หมายความว่าชาวต่างชาติแล้ว กระทรวงการต่างประเทศจะขอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อยกเว้นงานที่ให้บริการแก่ชาวต่างชาติในส่วน of กระทรวงการต่างประเทศทั้งหมด และงานให้บริการคนไทยในต่างประเทศ โดยให้อยู่ในข่ายที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามบทบัญญัติดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วขอเรียนว่า โดยที่ข้อหารือของท่านอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเป็นผู้พิจารณา ฉะนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ส่งข้อหารือของท่านไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว ทั้งนี้ ขอให้ท่านขอทราบผลการพิจารณาไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงต่อไปด้วย

อนึ่ง บัดนี้ได้ล่วงเลยเวลากำหนดส่งคู่มือสำหรับประชาชนไปให้สำนักงาน ก.พ.ร. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว ประกอบกับการหารือดังกล่าวมิได้เป็นเหตุขยายระยะเวลาในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแต่อย่างใด ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีและพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงขอเร่งรัดให้กรมการกงสุลจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนส่งให้สำนักงาน ก.พ.ร. โดยเร็วต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ตรีกิจวัฒนากุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

ด่วนที่สุด
ที่ กต ๐๓๐๑/๑๓๔๘๘

รองนายกรัฐมนตรี	สำนักงาน ก.พ.ร.
รับที่ ๙๔๕	รับที่ ๐๕๔๒๕
รับที่ ๒๖๒-๕๘	วันที่ ๑๑ ส.ย. ๒๕๕๘
กระทรวงการต่างประเทศ	
ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐	

๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
อ้างถึง หนังสือสำนักงานก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๐/ว ๕ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

กองกฤษฎีกา	กรมการปกครอง
รับที่ ๑๑๘๙	วันที่ ๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๘
ดำเนินการแล้ว	

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงาน ก.พ.ร. ขอให้กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ เร่งดำเนินการจัดส่งคู่มือสำหรับประชาชนให้สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณา และขอให้ตรวจสอบความครบถ้วนของขอบข่ายงานตามกฎหมาย และกฎที่อยู่ในความรับผิดชอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และหากมีประเด็นความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับงานที่จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติฯ ขอให้ทำหนังสือแจ้งสำนักงานก.พ.ร. โดยด่วนเพื่อจะได้วิเคราะห์และรวบรวมส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป

นั้น

กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่ายังมีข้อที่ยังไม่มีความชัดเจนในประเด็นต่างๆ รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ไม่สามารถดำเนินการได้ในต่างประเทศ ดังนี้

๑. ความไม่ชัดเจนต่อความหมายของคำว่า “ประชาชน” ในมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติฯ

๑.๑ ในการให้คำจำกัดความของคำว่า “ประชาชน” โดยนายวัชรพงษ์ จารุวงศ์ชุกกุล นิติกรชำนาญการพิเศษ รักษาการแทนผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบราชการ สำนักงานก.พ.ร. เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อธิบายว่า “ประชาชน” หมายถึงรวมถึง “ชาวต่างชาติ” ด้วย

๑.๒ ประเด็นที่กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ เห็นแย้งคือเจตนารมณ์เดิมของคำว่า “ประชาชน” ตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ น่าจะหมายถึงบุคคลสัญชาติไทยเท่านั้น และการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฯ นี้เป็นการปฏิบัติงานภายในราชอาณาจักร

๒. ประเด็นที่ไม่สามารถปฏิบัติได้

๒.๑ การตรวจลงตราแก่ชาวต่างชาติ

๒.๑.๑ งานตรวจลงตราเป็นงานด้านความมั่นคงและปฏิบัติต่อคนแต่ละประเทศไม่เท่าเทียมกัน ขณะที่การดำเนินการตามพระราชบัญญัติฯ นี้ ต้องเป็นไปอย่างเท่าเทียม ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ และจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และต่อความมั่นคงภายในประเทศอย่างร้ายแรง จึงไม่สามารถดำเนินการตาม มาตรา ๗ ที่ระบุว่าต้องปิดประกาศคู่มือสำหรับไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

๒.๑.๒ มาตรา ๘ ที่ระบุว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารเพิ่มเติมอีกไม่ได้ นั้น สถานการณ์โลกรวมทั้งสถานการณ์ในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาโดยเฉพาะภัยต่อมนุษย์ อาทิ โรคระบาด ภัยจากการก่อการร้าย ซึ่งกรณีดังกล่าว ทำให้เงื่อนไขที่ประกาศอยู่ก่อนเปลี่ยนแปลงไป ขัดกับ พรบ. ที่ห้ามเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่ประกาศไปแล้ว

/๒.๒ งานให้บริการ...

กองกฎหมายและระเบียบราชการ
รับที่ ๑๒๕
วันที่ ๑๘ ส.ย. ๒๕๕๘

๒.๒ งานให้บริการคนไทยในต่างประเทศ

๒.๒.๑ มีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาการให้บริการที่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจน ตามมาตรา ๗ เนื่องจากมีปัจจัยภายนอกที่ต้องคำนึงถึงนอกเหนือจากภาวะปกติ อาทิ สถานการณ์การสงคราม/ การสู้รบ ภัยธรรมชาติ

๒.๒.๒ ข้อจำกัดเรื่องเอกสารที่ต้องนำมายื่นประกอบการรับบริการที่ผู้มายื่นคำขอไม่สามารถนำเอกสารมายื่นได้ครบถ้วนทั้งที่สืบเนื่องจากการอยู่ในต่างประเทศ และขาดเอกสารจากหน่วยงานของไทยที่เกี่ยวข้อง และกรณีสถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุลใหญ่ ต้องขอข้อมูลหรือเอกสารจากหน่วยงานในท้องถิ่นมาประกอบ ซึ่งแต่ละประเทศ แต่ละหน่วยงานมีระยะเวลาที่ไม่เท่ากันและไทยไม่สามารถไปทำความเข้าใจเพื่อกำหนดให้หน่วยงานของต่างประเทศกำหนดระยะเวลาการดำเนินการใดๆ ได้

๓. ข้อพิจารณา

จากข้อมูลและข้อเท็จจริงข้างต้น กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศใคร่ขอเสนอให้สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาดำเนินการดังนี้

๒.๑ ยื่นขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่าคำว่า “ประชาชน” ในพระราชบัญญัติฯ หมายความว่าเฉพาะคนไทย หรือรวมชาวต่างชาติ ด้วย

๒.๒ หากข้อ ๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่าคำว่าประชาชน หมายรวมถึงชาวต่างชาติด้วย กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศขอเสนอให้มีการตราเป็นพระราชกฤษฎีกายกเว้นงานที่ให้บริการชาวต่างประเทศในส่วนของการกระทรวงการต่างประเทศทั้งหมด และงานให้บริการคนไทยในต่างประเทศไม่อยู่ในข่ายของงานที่ต้องมีการจัดทำคู่มือประชาชนตามพระราชบัญญัติฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและแจ้งผลให้ กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศทราบ ในโอกาสแรกด้วย จักขอบคุณมาก.

๒) เรียน ผอ. กองกฎหมาย

- ☐ เพื่อทราบ
- ☐ เพื่อพิจารณา
- ☐ เพื่อดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธงชัย ขาสวัสดิ์)

อธิบดีกรมการกงสุล

✱

(นางสาวสุร้งลักษณ์ เมฆะอำนวยชัย)

ผู้อำนวยการกองพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาคฯ

๑) เรียน กรมการกงสุล

กรมการกงสุล

สำนักงานเลขานุการกรม

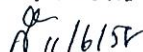
โทร. ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๓๐๐๖

โทรสาร ๐๒ ๕๗๕ ๑๐๓๘

☐ เพื่อทราบ

☐ เพื่อพิจารณา

☒ เพื่อดำเนินการ มีมติเป็นเอกฉันท์
มติ ก.ร. ๒๖๔ เพื่อแจ้งให้ทราบ

(นางสาวสุร้งลักษณ์ เมฆะอำนวยชัย)

ผู้อำนวยการกองพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาคฯ

๑)

เรียน ผอ. กองกฎหมาย

เพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

(นางสาวศรีประภา ฤกษ์งาม)

ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ